

Kritika

Igranje na prepletenosti

Ana Perne

Zuprizoritvijo Ples v dežju je Mestno gledališče ljubljansko sklenilo lansko sezono in obenem odprlo svoj posebni programski sklop z imenom Nostalgija. Vanj spada tudi najnovejša uprizoritev letošnje sezone, Ubij me nežno, ki je ponovno izšla iz filmske osnove Boštjana Hladnika (ta spada v nekoliko kasnejše obdobje režiserjevega ustvarjanja in nosi letnico 1979) oziroma predloge zanj. Vendar če je dramtizacija Plesa v dežju ob filmu črpal tudi iz Smoletovega romana, po katerem je film nastal, je v izhodišču tokratne uprizoritve besedilo **Simone Semenič**, ki je nastalo po motivih filmskega scenarija **Frančka Rudolfa**, a se je od tega – »nostalgičnemu« momentu repertoarne poteze navkljub – hkrati že tudi odmaknilo.

Postopek prirejanja scenarija v uprizoritveno predlogo se namreč ne omeji na denimo nekatere nujne opustitve oziroma prilagoditve na ravni prostorskih umestitev, zanj tudi niso najbolj bistvene (čeprav vsekakor niso zanemarljive) spremembe, kakršna je moški spol filmske protagonistke (teta postane stric); ključen se zdi način, kako avtorica oblikuje posamezne dele sce-

narija v novo celoto sicer prepoznavnega izvora: z vpeljavo likov Levega in Desnega oziroma njunega stika z osrednjimi osebami prihaja do prepletanja, pravzaprav vozlov, ki se znova za tegnejo, potem ko smo že imeli občutek, da smo jih vsaj nekoliko razvezali; če sam začetek daje vtis detektivskega odkrivanja umora, nadaljevanje brž preklopi na naravnost posladkan ljubezenski prizor, pozornost usmeri k vezem med osebami, zato da bi kasneje spet vpletlo detektivsko preiskavo. Na prepletenosti gradi tudi uprizoritev, s katero je v profesionalnem gledališkem okviru debitirala režiserka **Zala Sajko**, ki se v svojem pristopu ob izhajanju iz filmske osnove od te prav tako odmakne in predstavo (ob prispevkih dramaturginje **Nine Šorak** in režijskega sodelavca **Simona Belaka**) oblikuje z izkoriščanjem možnosti, ki jih prepozna v besedilu (v postavitvah so tako vključene tudi didaskalije), in z uporabo razgibanega gledališkega izrazja. V scenografiji **Lenke Đorjevič**, ki z mrežno obliko osebe »ujame« v skupen prostor, hkrati pa nakaže tudi razmejitev, se dogajanje barva skladno z različnimi žanrskimi prvina mi, kar upoštevatata tudi kostumografija **Tine Pavlovič** (ta se v določenih elementih naveže na obdobje nastanka

filma) in glasba **Larena Poliča Zdraviča**. Tako se v dejanju, ki mu ritem daje oziroma ga stopnjuje domišljija neprespanega strica – ta je razberljiva sicer šele postopoma –, prevajalca pogošnih romanov v neprestanem pogonu, zvrstijo raznovrstne slike: prikaz idile ljubezenskega gnezda denimo preide v bizarno podobo ljubezenskega trikotnika, izvajanje preiskave naenkrat pripravi teren za solistične nastope, za potrebe večje slikovitosti pa igralci – sedemčlanska zasedba z **Urošem Smolejem** v vlogi strica, ki v dogajanje vstopi kot nekakšen šef kuhinje – s hitrimi preklopi v žanrsko poudarjenih interpretacijah na primer prevzamejo tudi oblike rastlin.

Uprizoritev Ubij me nežno se v razvezanosti od filmskega izhodišča tako izoblikuje kot izrazno čvrsta gledališka celota, ki ji v prirejanju osnove ne manjka avtorskega pečata, v aktualnem interpretativnem pogledu nanjo pa tudi ne stika z današnjim časom. x

Simona Semenič (po motivih scenarija Frančka Rudolfa): Ubij me nežno. Režija Zala Sajko, **Mestno gledališče ljubljansko.** ★★ ★★

Page: 20

Reach: 118000

Country: SLOVENIA

Size: 370 cm2

2 / 2

Uprizoritev Ubij me nežno izhaja iz istoimenske filmske osnove Boštjana Hladnika, a se v režiji Zale Sajko kaže kot izrazno čvrsta celota, ki ji ne manjka avtorskega pečata. Fotografija: Barbara Čeferin